

Warszawa, 28 marca 1939 r.

URZĄD PATENTOWY

H 04 m 1/23

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 27968.

Kl. 21 a³, 16/30.

Horatio Malcolm McKay
(Londyn, Wielka Brytania).

Przyrząd korbkowy do poruszania tarczy numerowej samoczynnego aparatu telefonicznego.

Zgłoszono 2 września 1936 r.

Udzielono 30 stycznia 1939 r.

Wynalazek dotyczy przyrządu korbkowego do poruszania tarczy numerowej samoczynnego aparatu telefonicznego. W celu doprowadzenia odpowiedniego otworu tarczy do opórki obraca się ją palcem lub trzpieniem, przymocowanym do ramienia, osadzonego obrotowo na osi tarczy, wprowadzając koniec palca lub trzpienia w otwór tarczy i obracając do zetknięcia palca lub trzpienia z opórką.

W przyrządzie, którego trzpień jest osadzony na ramieniu sprężystym lub na ramieniu sztywnym za pośrednictwem sprężyny tak, że sprężystość ramienia lub sprężyny utrzymuje normalnie koniec trzpienia nad powierzchnią tarczy, a wprowadza go

się w otwór tarczy naciskając go ręką, zdarza się często, że wyjmując trzpień z otworu tarczy unosi go się nadmiernie, wywierając siłę, skierowaną ku górze, na koniec ramienia, a za jego pośrednictwem działanie skręcające na tarczę, co zwiększa tarcie w jej łożysku i hamuje jej powrót, zakłócając jej działanie.

Przyrząd według wynalazku jest w celu zapobieżenia temu zakłóceniu zbudowany tak, aby przypadkowe nadmierne uniesienie trzpienia nie wywierało wpływu na ramię, a tym samym na powrót tarczy.

Na górny koniec trzpienia przyrządu według wynalazku, mającego u dołu główkę, wchodzącą w otwór tarczy, nasadzona

jest rączka, którą w celu obrócenia tarczy wciska się trzpień w jej otwór wbrew działaniu sprężyny, ciskającej go w górę. Rolę tej sprężyny może grać ramię, do którego trzpień jest przymocowany, jeżeli jest sprężyste. Rączka jest osadzona na trzpieniu przesuwnie, tak że można ją nieco unieść ręką ku górze względem trzpienia wbrew działaniu drugiej sprężyny, przy czym uniesienie rączki nie pociąga za sobą trzpienia i nie wywiera wpływu na ramię.

Ramię przyrządu, przeznaczonego do tarczy numerowej, mającej na wierzchniej powierzchni część nieruchomą z wystającym kołnierzem, np. do tarczy numerowej typu wielkobrytyjskiego zarządu pocztowego, jest osadzone na trzpieniu przymocowanym do występu przeciętego pierścienia, wsuwanego w kołnierz tarczy w miejsce podobnego przeciętego pierścienia, wsuniętego w ten kołnierz i przytrzymującego tabliczkę z napisem, dzięki czemu założenie przyrządu według wynalazku nie wymaga przeróbki aparatu telefonicznego. Przecięty pierścień ma na jednym końcu zagięcie, wchodzące w otwór tarczy, co zapobiega obracaniu się pierścienia w kołnierzu.

Rysunek przedstawia trzy przykłady przyrządu według wynalazku. Fig. 1 przedstawia widok przyrządu z góry, fig. 2 — jego przekrój wzdłuż osi, fig. 3 — widok z dołu, a fig. 4 i 5 przedstawiają widok z boku dwóch innych odmian przyrządu według wynalazku.

W przyrządzie według fig. 1 — 3 przecięty pierścień *a* utrzymuje się sprężystym dociskiem w kołnierzu *b* tarczy numerowej; jego zagięty koniec *d* wchodzi w otwór tarczy. Występ *e* pierścienia *a* jest skierowany promieniowo do wewnątrz pierścienia. Na osi pierścienia osadzony jest w występie *e* trzpień *f*, na którym osadzone jest obrotowo ramię *g*. Zewnętrzny koniec ramienia *g* ma otwór, w którym osadzona jest tuleja *h*. Wewnątrz tulei *h* umieszczony jest przesuwnie trzpień *i*, zakończony u do-

łu główką *j*. Odległość osi tulei *h* od osi trzpienia *f* jest równa promieniowi koła podziałowego tarczy.

Na tuleję *h* nałożona jest przesuwnie druga, dłuższa od niej, tuleja *k*, zakończona u góry denkiem *o*, w którym osadzony jest trzpień *i*. W górnej części tulei *k* umieszczona jest sprężyna śrubowa *l*, oparta o górny koniec tulei *h* i podnosząca trzpień *i* aż do docięnięcia główki *j* do dolnego końca tulei *h*.

Na tuleję *k* nałożona jest przesuwnie rączka *m*, przy czym przesuw rączki w dół jest ograniczony kołnierzem *n* tulei *k*. Wewnątrz rączki *m* umieszczona jest sprężyna śrubowa *p*, oparta górnym końcem o obrzeże denka *o*, a dolnym końcem — o brzeg wyżłobienia rączki *m*, i dociskająca rączkę *m* w dół do kołnierza *n*.

Główka *j* trzpienia *i* ma okrężny żłobek, ujmujący brzeg otworu tarczy, i jest wykonana z gumy.

W celu uruchomienia tarczy numerowej obraca się ramię *g* rączką *m* około trzpienia *f*, aż główka *j* znajdzie się nad odpowiednim otworem tarczy, po czym przyciska się rączkę *m* wbrew sile napięcia sprężyny *l*. Główka *j* wchodzi w otwór tarczy, jak to przedstawia linia przerywana na fig. 2. Następnie obraca się ramię *g*, aż główka *j*, pociągająca teraz tarczę, dotknie opórki *q*. Wreszcie puszcza się rączkę *m*. Pod działaniem siły napięcia sprężyny *l* główka *j* wychodzi z otworu tarczy i zwalnia ją, po czym tarcza wraca do położenia spoczynku.

Występ *e* można zastąpić innym narzędem, stanowiącym podstawę trzpienia *f* i przymocowanym do pierścienia *a* lub wprost do kołnierza *b* tarczy. Główkę walcową *j* z okrężnym żłobkiem można zastąpić główką stożkową.

Przyrząd może nie mieć sprężyny *l* do podnoszenia trzpienia, a zamiast tego sprężyste ramię *g*¹ (fig. 4). W tym przypadku główka *j* może być przymocowana wprost do ramienia *g*¹. Rączka może być wprost

nasadzona na trzpień i opierać się o ramię własnym ciężarem. Lepiej jednak zaopatrzyć rączkę m^1 w kołnierz r , stanowiący oparcie dolnego końca sprężyny śrubowej p^1 , górnym końcem opartej o krążek o^1 , przymocowany do górnego końca trzpienia i^1 . Przy nacisku na rączkę m^1 ramię g^1 ugina się w dół, a główka j wchodzi w otwór tarczy, przy puszczeniu zaś rączki m^1 ramię f^1 dzięki sprężystości prostuje się, unosząc główkę j z otworu tarczy.

W przyrządzie według fig. 5 rączka m^1 jest przymocowana do sprężystego ramienia g^2 , przymocowanego do pierścienia e^1 . Pierścień e^1 jest osadzony obrotowo w kołnierzu b tarczy za pomocą przeciętego pierścienia a^1 , którego brzegi ujmują brzeg kołnierza b i brzeg pierścienia e^1 . Przy obracaniu ramienia g^2 ślizga się bądź pierścień e^1 po pierścieniu a^1 , bądź pierścień a^1 w kołnierzu b .

Zastrzeżenia patentowe.

1. Przyrząd korbowy do poruszania tarczy numerowej samoczynnego aparatu telefonicznego, mającej na wierzchniej powierzchni część nieruchomą z wystającym kołnierzem, złożony z ramienia, obracającego się na osi tarczy, i przymocowanego

doń trzpienia, który można wciskać w otwory tarczy, znamienny tym, że trzpień (f) lub pierścień (e^1), na którym obraca się ramię (g , g^1 lub g^2) z trzpieniem (i , i^1), jest przymocowany do przeciętego pierścienia (a , a^1), który można założyć w kołnierz (b) tarczy.

2. Przyrząd według zastrz. 1, znamienny tym, że koniec (d) przeciętego pierścienia (a) jest zagięty w dół, dzięki czemu wchodzi w otwór tarczy.

3. Przyrząd według zastrz. 1, 2, znamienny tym, że trzpień (i , i^1) ma rączkę (m , m^1) przesuwną.

4. Przyrząd według zastrz. 3, znamienny tym, że wewnątrz rączki (m , m^1) umieszczona jest sprężyna (p , p^1), przeciwstawiająca się uniesieniu rączki (m , m^1) względem trzpienia (i).

5. Przyrząd według zastrz. 3, 4 o ramieniu sztywnym i trzpieniu przesuwным względem ramienia, znamienny tym, że zawiera sprężynę (l), przeciwstawiającą się opuszczeniu trzpienia (i) względem ramienia (g).

Horatio Malcolm McKay.

Zastępca: Inż. J. Wyganowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

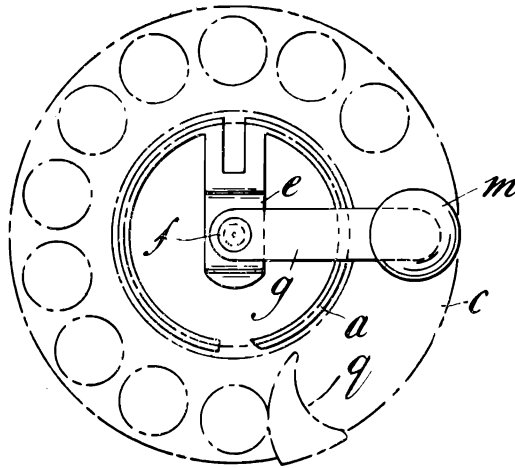

Fig. 2.

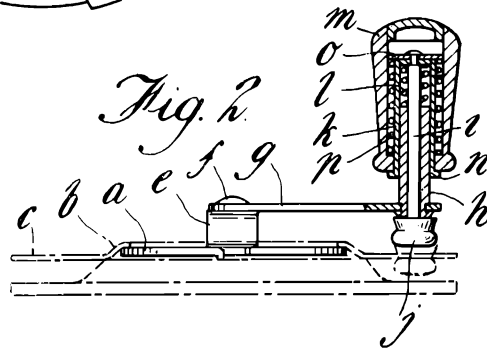

Fig. 3.

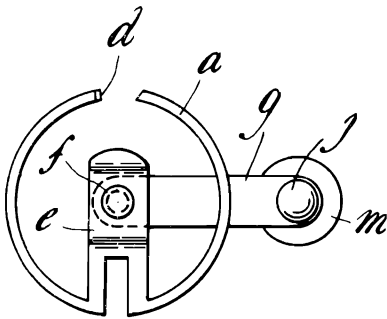

Fig. 4.

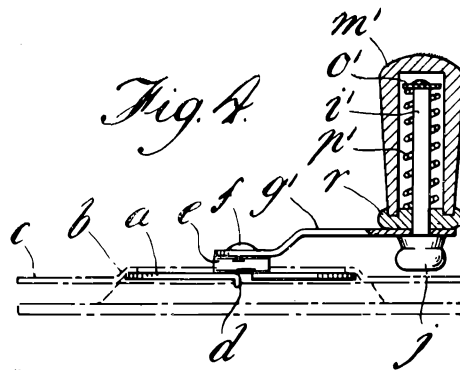

Fig. 5.

